

ת"פ 41964/05/17 - מדינת ישראל נגד מרדכי מנג'ם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41964-05-17 מדינת ישראל נ' מנג'ם
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

המאשימה

נגד

מרדכי מנג'ם
ע"י ב"כ עו"ד שמרית צור

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. ביום שישי 14.11.14, החל מהשעה 22:00 בקירוב, התקיימה מסיבה במועדון "האומן 17" בתל-אביב (להלן - המועדון). בשעה שאינה ידועה במדויק, בהמשך הלילה וכבר ביום 15.11.14, הגיע הנאשם למועדון יחד עם חברים. בכניסה למועדון, למעשה במעין חצר, עמדה גב' אירנה אביב, הקופאית שמכרה כרטיסי כניסה למסיבה (להלן - הקופאית), ליד שולחן שעליו קופה.
 2. על-פי הנתען בעובדות כתב האישום, בזמן שאדם אחר שוחח עם הקופאית גנב הנאשם מקופתה סך של כ-5,170 ₪ במזומן. הנאשם הואשם אפוא, בכתב האישום, בעבירה של גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
 3. בתשובתו לאישום, שניתנה במסגרת הדין המקדמי באמצעות באת-כוחו, הודה הנאשם בכך שאמנם הגיע למועדון במועד הנתען בעובדות כתב האישום, אך כפר בטענה כי גנב כספים כלשהם מהקופה (בפרוטוקול, עמ' 3). בנסיבות אלה הועבר התיק לשמיעת הראיות לפניי.
 4. ראוי לציין מיד, כבר בפתח הדברים, כי אין מחלוקת שהאירוע מושא כתב האישום צולם במצלמת אבטחה של המועדון, הגם שמכיוון גבו של הנאשם ובאופן שגופו של הנאשם הסתיר חלק משולחן הקופאית (ת/1; להלן - הסרטון). על פי המופיע בסרטון, האירוע אירע בשעה 02:25 בקירוב. בסרטון נראה הנאשם עומד בסמוך לשולחן הקופאית, כאמור עם גבו למצלמה, כאשר בשלב מסוים הוא תוחב דבר-מה עמוק לכיס שמאל של מכנסיו.
- בנוסף, אין מחלוקת כי בסמוך לאחר מכן נתפס, בכיס שמאל של מכנסי הנאשם, סך של 5,950 ₪ במזומן (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 2), והלכה למעשה גם אין מחלוקת על עצם הגניבה מהקופה במהלך האירוע, הגם

שהקופאית לא הבחינה במעשה הגניבה עצמו (ר' דברי ב"כ הנאשם שם, עמ' 46 שורה 27).

5. לא למותר אפוא להוסיף ולהעיר כבר עתה, כי טענת ההגנה בתיק זה היא מסוג הטענות המכונות בפסיקה "טענת ה-stranger" ("טענת הזר"). על פי טענה זו, חרף העובדה שהראיות והנסיבות מצביעות כולן על הנאשם כמבצע העבירה, האמת העובדתית היא שאדם זר - באופן פרדיגמטי אלמוני, שזהותו לא נודעה - צץ לפתע, ביצע את העבירה ונעלם כלעומת שבא; וכך נותר הנאשם במצב בלתי-נסבל כמי שצריך להוכיח, כדברי האמרה העממית, שאין לו אחות.

דא עקא, שההלכה המחייבת קובעת כי אין בכוחה של טענה כזו, בדבר זר-נטען שצץ לפתע והתערב, כדי לעורר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם (ר' פסק הדין בע"פ 112/69 חליחל נ' מדינת ישראל, פ"ד כג (1) 744, 733 (1969) והפסיקה הענפה המאזכרת אותו. להלן - הלכת חליחל).

ב. עיקר פרשת התביעה:

6. במסגרת פרשת התביעה העידו בבית המשפט, בנוסף לקופאית, גם גב' אלה דניאל והבה, ששימשה כסלקטורית במסיבה (להלן - הסלקטורית); מנהל המועדון, מר בן (בני) בן ישי (להלן - בני); ומפיק המסיבה והיחצן, מר אבי פרטוש. עוד העיד רס"ר שי קפלן, הסייר שהוזעק והגיע למועדון לאחר האירוע. כמו כן הוגשו מוצגים בהסכמה, ובהם הסרטון (ת/1), מזכרים שונים (ת/2 עד ת/9), והודעת הנאשם יחד עם טופס יידוע זכויות (ת/10 ות/11).

7. על מנת להבהיר את קונטקסט העדויות שיפורטו מיד, יש לציין כי מהלך האירוע היה כלהלן: כשהקופאית הבחינה כי נגנב כסף מהקופה היא הודיעה על כך למר פרטוש (מפיק המסיבה), שהפנה אותה לבני (מנהל המועדון). בני הורה על סגירת שערי המועדון וצפה במצלמות האבטחה. בסיועה של הסלקטורית זיהה בני את הנאשם ובמקביל לעיכוב הנאשם על ידי מאבטחי המועדון הזעיק את המשטרה.

(1) עיקר עדות הקופאית:

8. הקופאית העידה לפניי ונחקרה הן בחקירה ראשית והן בחקירה נגדית, הגם שבשלב מסוים הוגשו לבקשת ההגנה שלוש ההודעות שנגבו ממנה במהלך חקירת המשטרה (סומנו ת/14א עד ת/14ג). כמו כן הוגשו באמצעות הקופאית פנקסי הכרטיסים וספחי הכרטיסים שנותרו מאותו הלילה (סומנו ת/13; מדובר בכרטיסים בערך נקוב של 50 ₪ ושל 30 ₪).

9. ההודעה הראשונה נגבתה מהקופאית זמן קצר לאחר האירוע (ביום 15.11.17 בשעה 05:17; סומנה ת/14א). בהודעה זו סיפרה הקופאית כי הגיעו בחורים, שאחד מהם הסיח את דעתה, והגם שלא הבחינה בגניבה עצמה מיד לאחר מכן ראתה שאין לה שטרות של 200 ₪ והבינה עקב כך שאירעה גניבה; וכדבריה:

אני עובדת באומן 17 כקופאית ובשעה 02:10 לערך נשפך לי מים על הטלפון הנייד ואז התחלתי להילחץ ו[ק]ראתי לסלקטורית... ובמקביל באו בחורים שני בחורים והתעניינו לדעת עד איזה שעה הקופה פתוחה ואמרו שמחכים לחברים שצריכים לבוא ושאלו מה קרה לי לטלפון, אחד מהם אמר לי תעשי פו איפה יש נייר סוג של הסחת דעת הקופה על שולחן

פתוח[ה] אני עמדתי בצד שמאל והוא ה[ס]יח לי את הדעת הייתי ליד הקופה, וחבר שלו במקביל נשען על השולחן והושיט את היד ברגע שהמבט שלי היה על הטלפון הוא לקח מהקופה...

ואז התיישבתי בקופה וראיתי שאין לי שטרות של 200 בכלל בקופה, התקשרתי למפיק אבי פרטוש... לעדכן בגניבה, הוא הגיע לקופה ואמר תתקשרי לבני... (ת/א, שורה 2 ואילך).⁽¹⁰⁾

10. בהמשך הדברים, כך לדברי הקופאית:

הסלקטורית נכנסה עם בני מנהל המועדון למקום וזיהתה את זה שנשען על הדלפק ואת המאבטח ואז הם באו לצאת היא סימנה לבני שזה הם והם הגיעו לפה וביקשתי מהשומרים שלא יתנו להם לצאת... הם רצו לצאת אז השומרים עצרו אותם ובדיוק הגיע[ה] משטרה, בני בדק במצלמות והבין שזה אחד מתוך השניים שנעצרו, החשוד נראה שיכור (ת/א, שורה 13 ואילך).

11. הקופאית נשאלה אם ביצעה ספירה בקופה והשיבה: "כן עפ"י הכרטיסים היה צריך להיות 6,420 ובקופה היא 1,250 ז"א שחסר 5,170 ₪" (ת/א, שורה 21). הודעה נוספת נגבתה מהקופאית כשבועיים לאחר מכן, ביום 30.11.14. בפני הקופאית הוצג הסרטון, היא ציינה כי מי שעמד לידה הוא זה שגנב את הכסף (ת/א, שורה 4) ובהמשך אמרה שהוא:

מדבר איתי, שואל עד מתי הקופה פתוחה ועד מתי החברים יכולים להיכנס. הוא הלך לדבר בצד והעביר את הטלפון לחבר שלו מאבטח, שלפי מה שהוא אמר לסלקטורית שהחבר שלו הוא מאבטח... רואים אותו מכניס משהו לכיס, שהוא עומד ליד הקופה בצד שמאל...

רואים שהאדם שגנב את הכסף הולך לכיוון פנים המועדון עם החברים שלו. רואים אותו מדבר בטלפון ונכנס למועדון (ת/א, שורה 10 ואילך).

12. בהודעה זו (ת/א, 14), כמו בהודעה הראשונה (ת/א, 14), ציינה הקופאית שהיא סבורה כי תוכל לזהות את החשוד. ואולם, מסדר הזיהוי בוצע, בסופו של דבר, רק באיחור רב - ביום 19.1.15, כלומר למעלה מחודשיים לאחר האירוע - והקופאית לא יכלה לזהות את החשוד בוודאות (ר' בהודעתה מיום 19.1.15, ת/א, 14).

13. בעדותה בבית המשפט תיארה הקופאית את האירוע כלהלן:

רגע לפני אני ספרתי את הכסף שהיה לי בקופה ואני זוכרת בברור שהיו לי שטרות של 200 ופתאום מנפח של קופה נהיו לי כמה שטרות בודדים. ואז הבחנתי שגנבו לי כסף. וגם דיווחתי למפיק. פעמיים בערב בערך אני מסמסת למפיק כמה כסף יש לקופה (בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 2 ואילך). בהמשך הוסיפה הקופאית וציינה כי בעת שספרה את הכסף לפני האירוע, בסמוך לשעה 02:00, היו בקופה 6,000 ₪ לערך.

14. הקופאית נחקרה חקירה נגדית נמרצת אך עמדה על גרסתה. על אף שאלות חוזרות ונשנות מצד ב"כ הנאשם והתעקשותה שבהודעותיה לא מסרה הקופאית כי ספרה את סכום הכסף המזומן שבקופה אלא רק "כרטיסים", עמדה הקופאית על דעתה, באומרה:

ספרתי כרטיסים, לספור כרטיסים וכסף זה תמיד בא לי אותו דבר, בשביל לוודא שאין לי חסרון, זה הכל זה מה שאני מפרשת, אם אני סופרת את הכסף אני סופרת את הכרטיסים, אני רוצה לראות שיש התאמה ואין לי חוסר. לספור כרטיסים בפירוש שלי זה לראות שיש התאמה בין מס' הכרטיסים לכסף (בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 1 ואילך; עמ' 20 שורה 21 ואילך; ר' גם עמ' 21 שורה 22).

15. כשנשאלה הקופאית אודות השטרות היו בקופה, היא ענתה: **"היה גם 200, זה מה שזכרתי. רגע לפני ספרתי את הכסף והיה שם שטרות של 200"** (בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 12). היא אמנם לא זכרה לומר בדיוק כמה שטרות היו, אך אמרה: **"אני זוכרת שהיו שטרות של 200 ₪ ואח"כ לא היו, זה מה שנתן לי להבין שהיה חסר כסף"**. הקופאית אף הבהירה שהשטרות בקופה היו מסודרים, מפני שזמן קצר לפני כן היא ספרה את הכסף (בפרוטוקול מיום 8.7.18, עמ' 24 שורה 32).

16. בנוגע לטענתה לפיה הנאשם - והאחרים שהיו עמו - ניסו לצאת מהמועדון סיפרה הקופאית שראתה אותם יוצאים מאזור המסיבה: **"אני אומרת לו (לבני - ש.א.) לעצור אותם, הם רצו לצאת... מצד שמאל השומרים, הם יצאו לגינה. זה לא החלק הפתוח זה עמדת קופה, זה לא החלק שבו עומדים שם, או רוקדים שם, שם לא מתנהלת המסיבה"** (בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 9 ואילך).

(2) עיקר עדותו של בני:

17. בני הוא מנהל המועדון מזה כעשור. את מהלך העניינים בסמוך לאחר האירוע תיאר בני, בחקירתו הראשית, כלהלן:

...אמרתי למאבטחים שיסגרו את היציאה מהחצר ושאף אחד לא יצא. עלינו למצלמות ובמצלמות רואים את הבחורים שמישהו מדבר איתם, הסלקטורית סיבבה את הראש מהקופה ומישהו לוקח את הכסף. התקשרנו למשטרה ומשם המשטרה המשיכה את התהליך (עמ' 6 שורה 8 ואילך).

18. בני הבהיר כי מתוך ההתנהלות של הנאשם וחבריו ושפת הגוף שלהם, ניתן היה לראות שהם מבקשים לצאת מהמועדון ומטעם זה הוא הורה למאבטחים לסגור את שערי המועדון (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 8 ואילך).

19. כפי שמסר בני, כל ניהול המסיבה, לרבות מכירת הכרטיסים וגביית הכסף, נעשו על-ידי מפיק ויחצן המסיבה (מר פרטוש), שהוא זה שהביא למסיבה סלקטורית וקופאית מטעמו, בעוד שהמועדון סיפק רק את המבנה, הברמנים והאבטחה. לכן, בני לא בדק את הקופה או הכרטיסים ולא יכול היה למסור מידע אודות הסכום שנגב מעבר למה שנמסר לו (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 1 ואילך).

20. בני נחקר ממושכות בשאלה אם הנאשם וחבריו אמנם ניסו לצאת מהמועדון - כאשר הדבר לא מתועד בסרטון - הסביר כי: **"היציאה היא בסוף בשער הלבן"** (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 13) וחזר וטען כי התנהלות הנאשם וחבריו לימדה על רצונם לעזוב את המועדון; וכדבריו: **"בזמן שהיא (הסלקטורית - ש.א.) הצביעה עליהם אם היית רואה את ההתנהלות שלהם היית מבינה"** (שם, שורה 30).

(3) עיקר עדות הסלקטורית גב' והבה:

21. גב' והבה סיפרה כי עובר לאירוע עמדה בסמוך לקופאית, וכאשר לקופאית נשפך במקרה משקה על הטלפון שלה, היא הלכה להביא לה נייר לספיגת המים. גב' והבה לא היתה עדה לאירוע הגניבה אך נתבקשה לצפות בסרטון, יחד עם בני, ועל בסיס זה לנסות לזהות את הנאשם לאחר מכן. לאחר הצפייה היא נכנסה למועדון, זיהתה את הנאשם על הבר וסימנה למאבטחים (בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 14 ואילך). לדבריה, כשחלפה על פניו של הנאשם: **"ברגע שעברתי אותו לא זכור לי משהו חשוב במיוחד. כנראה שהוא זיהה אותי מהכניסה. הוא קם והלך לכיוון היציאה. לא ראיתי אותו ממחר או רץ"** (שם, עמ' 25 שורה 5 ואילך).

22. עוד הבהירה גב' והבה, כי כאשר המאבטחים תפסו את הנאשם היא עמדה רחוק ועל כן לא ראתה בבירור מה קרה. בחקירתה הנגדית הוסיפה גב' והבה והבהירה כי המאבטחים תפסו את הנאשם לא כשהיה בבר אלא **"כשהלך לכיוון היציאה מהבר. ביציאה מהשטח המקורה"** (בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 11).

(4) עיקר עדות מר פרטוש:

23. מר פרטוש סיפר כי הוא עוסק בהפקת אירועים ומסיבות, ובמועד האירוע הוא הפיק את המסיבה. מר פרטוש תיאר כיצד, באותו המועד, קיבל את הודעת הקופאית על גניבה ופנה בעקבות כך למנהל המועדון (בני). בני הורה על סגירת הכניסה למועדון והם הלכו לצפות במצלמות האבטחה. מר פרטוש הוסיף: **"ירדתי למטה להרגיע את הקהל, הסברתי להם שיש חוסר בקופה ושאי אפשר לא לצאת ולא להיכנס עד שמנהל המקום יראה במצלמות מה קרה. אחרי זה הזמינו משטרה ובסוף הקופאית ספרה את הכסף בקופה והיה לה חוסר של 5,170 ₪, היה כרטיסים ב-50 וב-30 שקלים, זה לפי מספור של כרטיסים"** (בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 18 ואילך).

24. בחקירתו הנגדית הסביר מר פרטוש כי ההבדל במחירי הכרטיסים השונים נובע מההנחה הניתנת במכירה מוקדמת (בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 26 ואילך). לשאלות חוזרות ונשנות בעניין סכום הכסף שנגנב השיב מר פרטוש כי הוא אינו עוסק בגביית הכסף ובספירתו במהלך האירוע, שכן זה תפקיד הקופאית. עוד הוסיף מר פרטוש, כי הקופאית עבדה עמו תקופה ממושכת והוא סמך עליה מאוד (שם, עמ' 34 שורה 14).

(5) עיקר עדות רס"ר קפלן:

25. רס"ר קפלן הוא הסייר שהוזעק למועדון, לאחר קרות האירוע, והגיע למקום בשעה 02:50. בדו"ח הפעולה שערך ציין רס"ר קפלן את פרטי טיפולו באירוע, לרבות דברים שנמסרו לו על-ידי מאבטח בשם אסי, כלהלן:

...כאשר הגעתי אסי הצביע לי על 2 חשודים עיקריים. ניגשתי אליהם וביקשתי מהם להזדהות בפני, פרטיהם: גנאדי טריליסטקי... והשני מנג'ם מרדכי (הנאשם - ש.א.) אשר נראה בגילופין ומפיו נודף ריח של אלכוהול. כאשר ניגשתי אליו ישירות החל להגיד לי "מה עשיתי? לא גנבתי כלום" למרות שלא אמרתי לו דבר על כך. במהלך הבדיקה ניגש אלי אסי והצביע על עוד שני

חשודים שנראו עם השניים הנ"ל בתוך המועדון. ניגשתי אליהם וביקשתי מהם להזדהות בפניי, פרטיהם: גבריאל קיים... ואברהם עמרני...

401 מען הגיע אלי והיה עם החשודים ואני עליתי למשרד המועדון לצפות במצלמות. אכן רואים את החשוד מרדכי עומד ליד הקופה והחשוד גנדי מדבר עם הקופאית ולאחר מספר שניות מכניס את ידו לקופה ולאחר מכן מכניס את ידו לכיס [שם] שמאל בזריזות ונכנס למועדון יחד עם גנדי. רואים את פניו בוודאות בסרטון...

חזרתי לחשודים וביצעתי חיפוש בכיסיהם. על גנדי, גבריאל ואברהם לא נמצא דבר והם שוחררו. במהלך החיפוש על החשוד מרדכי הוא הוציא את כל חפציו מהכיסים ומכיס שמאל של המכנס שלו הוא הוציא סכום גדול של שטרות מזומן מקומטים ושם אותן על מקרר שהיה במקום... שאלתי אותו כמה כסף יש לו בשטרות והוא מסר כי יש שם בערך 7000 ומשהו ₪ לדבריו. הודעתי לו כי אני סופר את הכסף והוא היה נוכח והסתכל על פעולת הספירה. בספירה שלי יצא כי מדובר בסכום של 5,950 ₪ בדיוק... (ר' בדו"ח הפעולה ת/12. בדו"ח מתוארים השטרות שנתפסו וביניהם 13 שטרות של 200 ₪).

26. בחקירתו הנגדית לא זכר רס"ר קפלן פרטים מעבר לאלה שרשם בדו"ח והבהיר כי לא בדק את הקופה, שממנה על פי מה שנמסר לו נגנב כסף, וגם לא ספר את הכסף שנותר בקופה, אלא רק רשם את דברי המעורבים כפי שנמסרו לו (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 26 ואילך).

(6) מוצגי המאשימה הנוספים:

27. מטעם המאשימה הוגשו, כאמור, גם הודעת הנאשם ומזכרי שוטרים. הודעת הנאשם נגבתה למחרת האירוע, ביום 15.11.14 החל בשעה 09:11, לאחר שהוסברו לנאשם זכויותיו (ר' טופס יידוע הנאשם בדבר זכויותיו, ת/10).

28. בהודעתו סיפר הנאשם כי הוא נכנס למועדון בין השעה 01:00 לבין השעה 02:00, יחד עם שני חברים, בשם "אורן לוי" ו"גבריאל כהן", ומסר מספרי טלפון שלטענתו הם של שניים אלה. תחילה, כשנשאל אם במהלך הלילה הוא ניגש לקופה, השיב הנאשם בשלילה (ת/11, שורה 23). לאחר מכן, כשנשאל אם במהלך הלילה דיבר עם הקופאית, הוסיף הנאשם: "מה פתאום. רק שבאתי ושי[למתי כסף ואולי שאלתי אותה מאיפה היא והיא אמרה לי שהיא מיפו ד"]" (שם, שורה 37). ואולם, כשהוצג לפניו הסרטון אישר הנאשם כי הוא מצולם בו: "זה שמדבר בטלפון זה אני ומי שמאחורי זה סשה לא יודע את המשפחה שלו ומי שליד הקופאית זה אורן לוי" (שם, שורה 43).

29. לאחר שהוטחה בנאשם הטענה כי הוא ניצל חוסר תשומת לב של הקופאית, בשל בעיה בטלפון, כדי לגנוב מהקופה כסף, הוסיף הנאשם וטען: "אני זוכר שהיא דיברה איתנו ואמרה שיש לה בעיה עם הפאנל של הטלפון, אני אמרתי לה שאני לא יודע, ועשיתי פו על הטלפון ואז נתתי לה אותו והיה שם עוד הרבה אנשים ואז נכנסתי למועדון" (ת/11, שורה 54 ואילך).

30. הנאשם נשאל אם כשעמד ליד הקופאית הכניס דבר מה לכיס וגם על כך השיב בשלילה (ת/11, שורה 57). עם זאת, לאחר שהוצג לפניו הנאשם הסרטון - בו כזכור הוא נראה תוחב דבר-מה לכיס שמאל של מכנסיו - תיקן הנאשם את תשובתו ואמר: "אני הכנסתי לכיס שלי קופסת סיגריות" (שם,

שורה 60).

31. באשר לכסף שנתפס עליו נשאל הנאשם אם בדרך כלל הוא מסתובב עם סכום כזה גדול במזומן והשיב: **"לא, פשוט אתמול תפסתי 2,700 ₪ בווינר והיה לי עוד כסף שלי"** (ת/11, שורה 31). כשנשאל אם הוא יודע כמה כסף היה עליו הוסיף הנאשם ואמר: **"בערך 6,000 ₪"** וטען כי לפני הזכייה בווינר היה לו 4,300-4,500 ₪ (שם, שורה 33 ואילך).

32. כשנתבקש להסביר כיצד נתפס עליו במזומן אותו סכום שנגנב מהמועדון בתוספת כמה מאות ₪, ענה הנאשם: **"אני הגעתי עם כסף מהבית ויש לי הוכחות כי זכיתי בווינר כמו כן אני בדיוק שיצאתי מהבית ספרתי את הכסף ויש מצלמות שרואות את זה בבית שלי"** (ת/11, שורה 67 ואילך).

33. החוקרים ערכו מספר ניסיונות לאתר את שני החברים שהנאשם מסר את פרטיהם, אך ללא הצלחה (ר' במזכרים ת/2 עד ת/8). באמצעות מס' טלפון, שלגביו טען הנאשם כי הוא שייך ל"אורן לוי", אותר בסופו של דבר (בחודש מרץ 2017) בחור בשם **אורן בן-אבו**, שזומן לחקירה. אותו בחור מסר כי הוא אינו קשור לאירוע, מעולם לא היה במועדון ואינו מכיר את הנאשם. בנסיבות אלה, ונוכח העובדה ששמו אינו מוזכר בדו"ח הפעולה של רס"ר קפלן, הוא שוחרר ללא גביית הודעה (ר' במזכר ת/2).

34. בנוסף, ביום 19.1.17 התקשרה חוקרת לנאשם, על מנת לברר מה קרה עם טופס הזכייה בווינר, שאותו בחקירתו אמר שימציא, וכן לגבי סרט צילום בו לטענתו הוא נראה סופר את כספי הזכייה. הנאשם השיב לחוקרת כי חלף זמן והוא לא שמר את הדברים, הגם שנשמע לחוקרת מופתע בעניין הטענה לפיה הוא צילם עצמו סופר את הכסף (ר' במזכר ת/5).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

35. מטעם ההגנה העידו לפני הנאשם וכן אמו, גב' רותי מנג'ם. את עדותו הראשית פתח הנאשם בגרסתו לגבי מקור הכסף המזומן, שנתפס כזכור בכיס מכנסיו, כלהלן:

היה לי 2,600-2,700 מהווינר שזכיתי, אמא שלי הביאה לי 3,300 או 3,400 פלוס מינוס מהביטוח הלאומי, והיה לי עוד 1,300 ₪ בכיס, למה אמא שלי הביאה לי לקנות בגדים, אני משלם חשמל, אמא שלי לא מתעסקת בכסף. אין לי וויזות או כרטיסי אשראי (בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 26 ואילך).

36. הנאשם הכחיש כי גנב כסף מקופת המועדון ותיאר את מעשיו בעת האירוע באופן הבא:

...הייתי במועדון אני וחבר שלי, בערך 00:30 נכנסתי למועדון, שילמתי, ישבתי בבר, שתיתי כמה כוסות שם, עוד 2 חברים שלי באו, הלכתי לשלם עליהם בכניסה עמדתי בפינה, פה המועדון, פה הקופה (מדגים על הדוכן) ככה אני עמדתי והיא דיברה איתי לא זוכר על מה, היה לי סיגריות ומפתחות של האוטו, של הבית הכל, שילמתי על 2 חברים שלי כניסה... נכנסנו למועדון, ישבתי שתינו הכל טוב ויפה, מאבטחים באים אלי אחרי איזה 20-40 דקות "בוא אתה גנבת כסף מהקופה" אמרתי להם שהכל כסף שלי (בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 30 ואילך).

37. בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי הוא הגיע למועדון עם בערך 7,000 ₪ במזומן, הגם שציין כי

ייתכן ומדובר בסך של 7,300 ₪ (בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 31 ואילך). את ההפרש בין סכום-נטען זה לבין הסכום שנתפס עליו (כזכור, 5,950 ₪) הסביר הנאשם בכך שהוציא כסף על שתייה לו ולחבריו: **"אתה יודע כמה עולה שם כל כוס? 90 ₪, לא קניתי בקבוק, כוסות, צ'יטרים, 10 כוסות אני וחברים שלי"** עמ' 39 שורה 4 ואילך).

38. ב"כ המאשימה הציג לנאשם את הסרטון והלה אישר כי הוא אכן מצולם בו. את הכנסת הדבר-מה לכיס מכנסיו הסביר הנאשם כך: **"עמדתי ליד הפינה (של שולחן הקופה - ש.א.), אמרתי ששילמתי כסף והוצאתי דברים מהכיס באתי עם היד סיגריות והטלפון, תסתכל"** ובהמשך **"שילמתי, היה לי בכיס כסף וסיגריות, הוצאתי סיגריות, שמתי את זה בפינה, שילמתי ואת הדברים הכנסתי חזרה לכיס, או סיגריות או מצית"** (בפרוטוקול, עמ' 39 שורה 29 ואילך; עמ' 40 שורה 3 ואילך). הנאשם טען כי אינו יודע אם דמויות האנשים הנוספים הנראים לידו בסרטון הם חבריו (שם, עמ' 40 שורה 16), הגם שבהודעתו זיהה כאמור שניים נוספים (ר' בפסקה 28 דלעיל), אך בהמשך הוסיף **"נגיד שכן"**. כשנשאל הנאשם מדוע הוא מניף את ידו לכיוון אותם אנשים, הוא השיב: **"הכתף שלי מפורקת לפעמים אני מניף את היד, זה לא קשור לזה"** (שם, שורה 31).

39. הנאשם הסביר כי מיד אמר לשוטר שהגיע למועדון (רס"ר קפלן) שהוא לא גנב - בטרם הלה האשימו בדבר - משום שהמאבטחים האשימו אותו בגניבה (בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 22). בהמשך אישר הנאשם כי אמנם לא הביא למשטרה את טופס הווניר ואת הסרטון בו הוא סופר את הכסף, כאשר בעניין אחרון זה טען: **"נחקרתי פעם אחת, לא הבאתי. אני לא זוכר הייתי מסטול מה אני אגיד"** (שם, עמ' 42 שורה 22).

40. באשר לכסף שנתפס עליו טען הנאשם כי הוא נמצא דווקא בכיסו הימני (בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 24). כשהטיח ב"כ המאשימה בנאשם כי השטרות היו מקומטים מכיוון שמדובר בחבילת שטרות שנתחבו לכיס המכנסיים במהירות, הוא השיב: **"הייתי עם כיסים לא ארוכים, אני דוחס את זה ככה, זה הרבה שנים ככה. אני מכניס ככה עם היד שלא יפול... אין לי ארנק אין לי שום דבר, היה מקומט שמתי ככה בכיס שלא יפול"** (שם, שורה 28 ואילך).

41. גב' מנג'ם, אמו של הנאשם, העידה בהסכמת הצדדים עוד בטרם הסתיימה פרשת התביעה (בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 20 ואילך). גב' מנג'ם סיפרה כי היא נכה במאה אחוזים, הגם שלדבריה תעודת הנכה אבדה לה, ומתקיימת מקצבת נכות. כראייה לטענתה זו צירפה גב' מנג'ם שתי קבלות, על משיכות כספים מהדואר, כלהלן: האחת, על סך 2,586 ₪ מיום 27.9.17, והשנייה על סך 3,160 ₪ מיום 22.4.18 (סומנו נ/1 ונ/2, בהתאמה).

42. גב' מנג'ם טענה כי ביום שישי, בטרם האירוע בו נעצר הנאשם, נתנה לנאשם סך של **"3,000 ומשהו"** (בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 32). לדבריה, הוא גם זכה בווינר בסכום שבין 2,700 ₪ לבין 2,800 ₪, והוסיפה כי נתנה לנאשם את הכסף **"שיקנה בגדים ונעליים..." "לא היו לו בגדים ונעליים. לילד"** (שם, עמ' 29 שורה 4 ואילך). גב' מנג'ם הדגישה עוד, כי הנאשם הוא בן בכור, העוזר לה בעבודות הבית השונות.

43. באשר למועד בו זכה הנאשם בווינר טענה גב' מנג'ם תחילה כי דובר באותו היום (בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 25), אך בהמשך שינתה טעמה וטענה כי זכה **"יומיים לפני יום שישי"** תוך שהסבירה שינוי זה בחלוף הזמן הרב מאז האירוע (שם, עמ' 30 שורה 4 ואילך).

דין והכרעה:

ד.

44. העולה מסקירת מכלול העדויות והראיות דלעיל הוא, באופן חד משמעי, שאשמתו של הנאשם הוכחה בבית המשפט כדבעי, מעבר לכל ספק סביר. אכן, הקופאית מסרה, בהגינותה, כי היא לא ראתה את עצם מעשה הגניבה, אך עדותה המדויקת והמדודה מלמדת על עצם ביצוע מעשה הגניבה בדיוק בזמן שהנאשם ומי מחבריו עמדו לידה, שוחחו עמה ודעתה הוסחה. הקופאית הבהירה עוד, כי הבחינה במעשה הגניבה מיד כשראתה שאין בקופה שטרות של 200 ₪, שהיו לה קודם לכן בקופה.
45. עדותה של הקופאית - שעשתה כאמור רושם מהימן לגמרי - נתמכה באופן משמעותי בסרטון. בסרטון נראים הנאשם ומי מחבריו כשהם מדברים עם הקופאית והנאשם אף נראה, בשלב מסוים, עומד בצמוד לשולחנה ותוחב דבר מה עמוק לכיס מכנסיו השמאלי. בנוסף, כשרס"ר קפלן הגיע למועדון, זמן לא רב לאחר מכן, הוא מצא בכיס השמאלי של מכנסיו הנאשם כסף מזומן, בשטרות מקומטים ש-13 מהם של 200 ₪, בסכום הגבוה רק בכמה מאות ₪ מהסכום שנגנב (כזכור, על פי עדות הקופאית נגנבו מהקופה 5,170 ₪ ואילו על הנאשם נתפסו 5,950 ₪).
46. ואם לא די בכל אלה - ואף אין צורך להתייחס כאן להתנהגויות מפלילות-משהו של הנאשם ורעיו - הרי שגרסת הנאשם לא היתה אלא סיפור מלאכותי, מפותל ומאולץ, שכל כולו ניסיון לחמוק מהראיות המפלילות אותו. אכן, ניתן לומר שבגרסת הנאשם מצויים סימנים מובהקים לגרסה בלתי-מהימנה, כשבמהלך מסירתה גילה הנאשם טפח והסתיר שניים.
47. כזכור, בתחילה הכחיש הנאשם כי ניגש במהלך המסיבה אל הקופאית, או כי הכניס דבר מה לכיסו בעת שעמד לידה. רק כשעומת עם ראיות חד-משמעיות לסתור - ובמיוחד אמורים הדברים בסרטון - שינה הנאשם את טעמו, אישר את הדברים הנראים בסרטון (ושלהם לא יכול היה להתכחש) ומסר גרסה שונה. יתר על כן, הנאשם אף מסר גרסה כוזבת באשר לפרטי החברים שהגיעו עמו, שאינם תואמים לחשודים אותם בדק רס"ר קפלן. יוזכר, כי הנאשם ציין את השמות "אורן לוי" ו"גבריאל כהן", עם מספרי טלפונים שלא ניתן היה לאתרם באמצעותם, ובמקום אחר דיבר על פלוני "סשה" שגם את פרטיו לא מסר (ר' בפסקה 28 דלעיל).
48. בנוסף, כל הסברי הנאשם אודות מקור הכסף, שנמצא בכיס מכנסיו, נותרו תלויים על בלימה. חרף העובדה שבתחילה טען הנאשם כי יש לו ראיות לגבי מקור הכסף, בסופו של דבר לא הציג הנאשם מאומה - לא בחקירת המשטרה ואף לא בבית המשפט. גם בעדות גב' מנג'ם, אמו של הנאשם, לא היה כדי לסייע לנאשם, שכן היא הביאה ראיות לגבי משיכות כספים מבנק הדואר מהזמן האחרון, שאין בין לבין האירוע מושא כתב האישום ולא כלום.
49. יש להדגיש, כי לא מדובר כאן בתיק נסיבתי גרידא, שכן הסרטון הוא ראיה המסבכת את הנאשם באופן ממשי בעצם ביצוע מעשה העבירה. בנוסף - ומעבר לדברים שצוינו בפתח הכרעת הדין בעניין "טענת הזר", בעקבות הלכת **חליחל** - רלוואנטית לענייננו גם ההלכה שלפיה אין בכוחן של טענות למקורות יוצאת דופן כדי לעורר ספק סביר באשמתו של נאשם:
- ראיה פלונית נוטה לכיוון הרשעה, וכך הן ראיות פלמונית, אלמונית, צלמונית ותלמונית. כל אחת מאותן ראיות עשויה להתפרש - כשהיא לעצמה - גם כאירוע בלתי-צפוי ובלתי נחזה, כתעותע ממעל. ואולם שרשרת של תעותעים אינה חזון נפרץ וממילא מקרבת היא אותנו אל הרשעה ואל סילוקו של ספק סביר... מעשה אל ודבר ה' אינם חזון נפרץ, וכאשר "מעשי אל"**

(כנטען) באים בזה-אחר-זה בשרשרת נסיבות שכל אחת מהן לעצמה מצביעה אל-עבר אשמתו של נאשם, נאמר אנו - כבני-אנוש - כי יש להרשיע אותו נאשם וכי לא ניטע ספק סביר בלב. אכן, יד המקרה, מעשה אל, אצבע אלוהים, מחזה תעתועים, כאשר באים הם בזה אחר זה באותה מערכת עצמה, אין הם אך מצטרפים האחד אל רעהו אלא כופלים הם אלה את אלה. כך הופכת מקריות לחוקיות, וערכה של טענת תעתוע ממעל שואפת לאפס (ע"פ 6251/94 בן ארי נ' מדינת ישראל, פ"ד מט (3) 45, 128-129 (1995)).

ה. סוף דבר:

50. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בעבירה שבה הוא הואשם בכתב האישום, דהיינו: עבירת הגניבה לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.
ניתנה היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות בכל הציטוטים שבהכרעת דין זו אינן מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.